

Svjate Serdce Spasitel'a.

**Korotkaja nauka dla členov
obščestva svjataho Serdca
Isusa Christa.**

Treťoe izdanie.

**Sodobreniem praviteľstva eparchial-
naho Prjaševskaho p. č. 396/1922.**

V PRJAŠEVI 1922.

KNIHOPEČATŇA „SV. NIKOLAJA.“

Svjate Serdce Spasitel'a.

**Korotkaja nauka dla členov
obščestva svjataho Serdca
Isusa Christa.**

Treťoe izdanie.

**Sodobreniem pravitel'stva eparchial'-
naho Prjaševskaho p. č. 396/1922.**

V PRJAŠEVI 1922.

KNIHOPEČATŇA „SV. NIKOLAJA.“

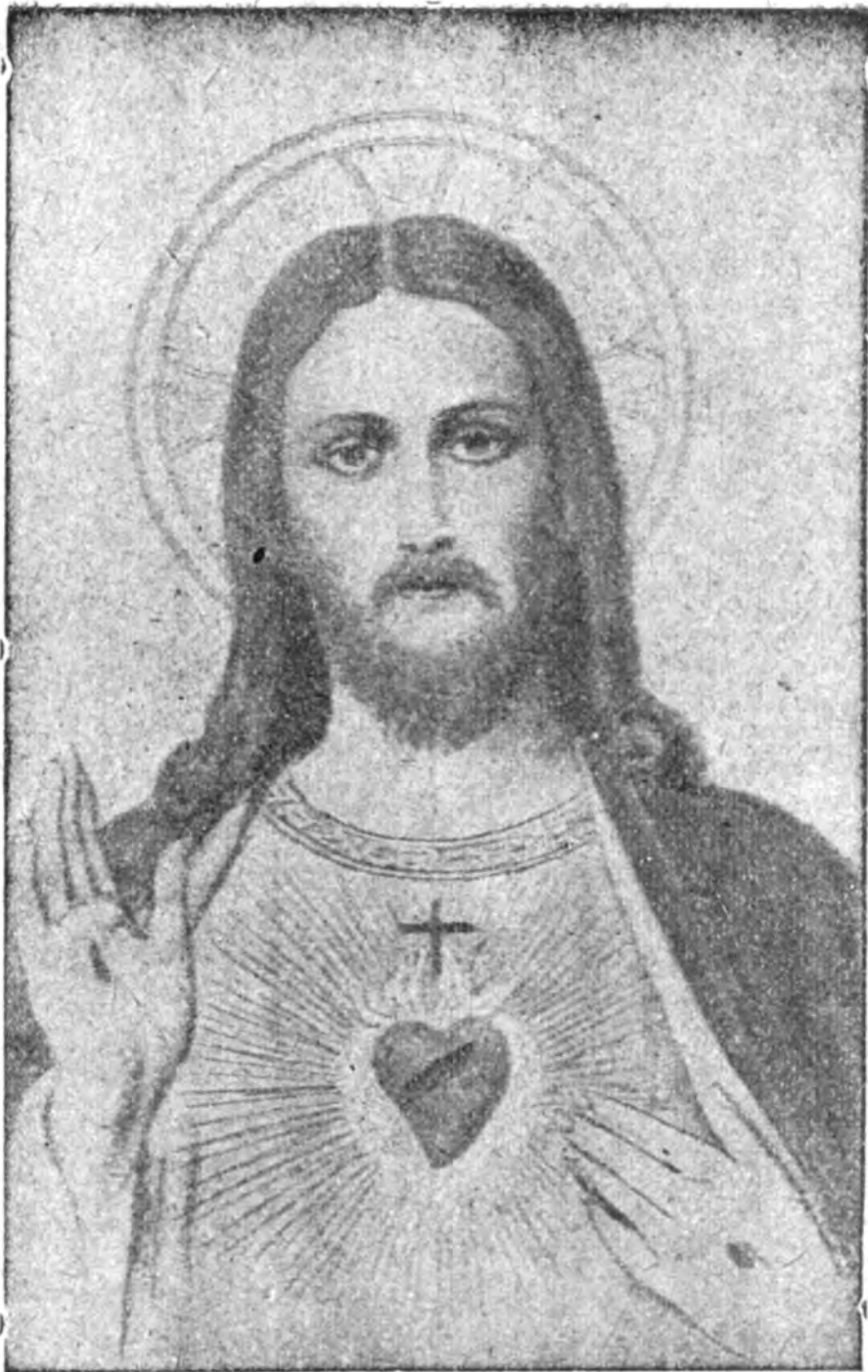
Zapisnyj list

*vstupil (-a) v obščestvo Sv.
Serdca Isusa Christa v
cerkvi* -----

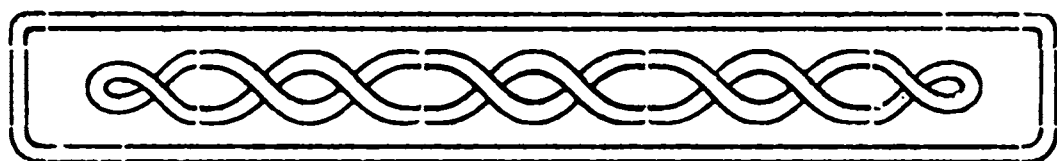
sobrannoe dňa -----

misjaca ----- *roka 19* -----

upravitel' obščestva.

**O Sviatiejšee Serdce Isusa
pomiluj nas!**

Ciľ seho obččestva.

Bolit nas serdce, jesli nepri-
jatel krivdu učinit nam, ješče barže
bolit, jesli ot poznatych, ot srod-
nikov dolžny my oskorblenije pre-
terpiti, no najbarže rozhorčitsa
naše serdce, jesli ot takich budeme
vysmijanny, prenaslidovany, vyru-
hanny, okrivdženy, kotorych my
v nesčesťu spomohli, v smutku
pořisyli, kotorych my s teplotoju
serdca našeho obňali.

Isus ne lem v neščesťu nam
na pomoč prišel i nas iz hricha
podvihnul, ne lem potišil nas, ster
selzy s oč našich, kohda priobril
pro nas otpuščenje hrichov, i ot-
voril nam dveri Čarstva, no v

najboľšej miri, preukazal ľubov svoju k nam, kohda jak vladiteľ neba i zemli chudobnym stalsa, nevymistimyj v jasľach pomistilsa, bezsmertnyj Boh čelovičeskoje tilo vzjal na sebe, čtoby za nas na kresti umerti moh, podateľ života, pod neživotny vid chliba a vina skrylsa, čtoby na vsehda meždu nami ostal, a čtoby svoim tilom i kroviju kormil duši našy na život vičny. Spasiteľ zabyl o svojem božeskom dostoinstvi, jako mater kotoraja deň a noč ochotno obchodit v chvoroti ľubezňijšeje svoje diťa, zabudet o spaňu, o jadenii, zabudet o sebi, toľko čtoby dieťatu spomoči; tako i Spasiteľ ot ľubvi k nám zabudet o sebi: dozvolit čtoby Jeho: Syna Božaho, Sotvoriteľa, i Kraľa cilaho svita pro nasi hriechi po tvari bili, v

oči pľuvali, terniem korunovali, tilo Jeho s ostrými bičami raztorhali, i v osmijanie Izraiľskaho naroda na krest raspjali, — a vo otplatu ľude Jeho nenaviďat, Jeho zapovidi ne poderžat, vysmijut, proklinajut Jeho; nauku jeho iz školach vyhaňajut, jeho ľubov už iz serdec malčikov vyťorhujut, jeho sluhov vyruhajut, prenaslidujut; voistinnu môžeme voskliknuti s sv. Augustinom: „Boh ľubit čelovika až do prezrinija sebe, a čelovik ľubit sebe do prezrinija Boha.“ Pravi zato ciľ seho Obščestva:

1. oskorblennöje, a pro neblahodarnosť ľudej zarmučennoe Serdce Isusa umoľati, pereprošati i ľubiti ne len za sebe, no i za tich vsich, ktory Jeho oskorbľajut, oħorčajut, i nenaviďat.

2. pri istočniku ľubvi napolniti i naši serdca christijanskoju ľuboviju, bez ktoroj ni imja christijana ne zasluřime;

3. priňati laski, kotoryja Isus počitatelem Serdca svojeho priobiščal, i tak bohato razdavajet;

4. vypolniti řelanie Spasiteľa ktoroje vyjavil sv. Margareti Alakok: řtoby Jeho Serdce počitati.

Istorija sej pobořnosti i laski, kotoryja Isus priobiščal počitatelem Sv. Serdca svojeho.

Malo najdetsja pobořnych christianskich domov, hďi by ne našolsja obraz sv. Serdca, no mnoho jest takich christijanov, kotory ne rozumijut, prošto maľujut Isusa na persiach s Serdcom, iz ktoraho plameň horit, v plameni krest, Serdce okruřennoe ternovym vincem i s odnoho boku probite, a iz rany krov tečet.

V 1675. hodu pojavilsja Isus v Francuzskom kraju odnoj pobořnoj di-

vici sv. Margareti Alakok i ukazal jej svoje Serdce tak, jak na obrazach vidime i hvaril jej: „smotrij sije Serdce, ktoroe horit ot ljubvi k ljudiam, a v otplatu lem nenavist, neblahodarnost i zimnotu dostanet ot nich; choču, čtoby choflem

ty pereprošala Mňa za perevelikija krivdy, kotoryja dolžen ja ot ludej terpiti, a sice tak, že počitati budeš moje Serdce, *každu pervuje pjatnicu misjaca prideš do pričastija, a treću pjatnicu po Soše-*

stviyu Sv. Ducha jak prazdnik mojeho Serdca posvjatiš.“

Isus vyjavil svoju horjaču žadosť, čtoby my Jeho ľubili, k Nemu priľipjalisja, k nemu tak otnošalisja jak dobryj syn k svoemu Otcu, jak dŕtina k svoej matery.

Čtoby siju ciľ čim pevňijše obsjahnul, i čtoby my čim radostnijše ponahľalisja k sv. Serdcu Jeho, už napered otkryet, čo polučime, jesli meždu počitaleli sv. Serdca vstupime :

1. *„Podaju im totu lasku, na ktoruju potrebu majú, čtoby v svojem stavi povinnosti svoi točno vykončiti i tak život vičnýj obsjahnuti mohli,“ — kažet Spasiteľ v pervom priobiščanii.*

Každaho čelovika ciľ i povinnosť Bohu služiťi, Jeho sv. voľu vypoľňati ne lem čerez to, že zapovidi božii i cerkovny poderžit, no i čerez to, že dolžnosti svojeho stava točno vykončit. My ot sebe nič ne možeme tvoriti; potrebujeme lasku, pomoč Božu. Povinnosti našeho stava ne jednaki; odin malo, druhij mnoho roboty imiet; ta jesli počitati, ľubiti budeme sv. Serdce,

vo vsich tich našich trudach Isus na pomošč budet nam.

2. *Pokoj sotvorju v semejstvach ich.*

Kto v ľubvi, v pokoju živet v semejstvi svojem, ne poznaet vahu tich slov. Jakaja to žizň, jesli každydenno rano i večar vmisto molitvy lajanie, zvada končitsja, jesli krasnaho slova nikohda ne slyšati, ľubov vybrošena i vmisto nej nenavišť, hniv, krik, mnoho-raz i bitka panuet v domi.

O, znaju dobri, čto jesli tak ješť v familijach vašich, tohda očeň čuvstvujete ľazelosť toho kresta, horkosť vašeho smutnaho sostojanija i iskate sposob ot neho osvoboditisja. Jesli boľny my, za dorohija hroši kupujeme medicinu; nepokoj v semejstvi ješť najboľšaja chvorota, i na etu chvorotu Isus darom davaet ľikarstvo, lem to žadaet, čtoby Jeho sv. Serdce počitali.

3. *„Poľišu ich v smutkach, v neščestach.“*

Otkohda Adam i Eva sohrišili, ot tohda ne bez pričiny nazyvaetsja sej svit dolinoju slez i plaču. Nit čelovika, kotoryj žizň svoju bez smutku, bez

bolizni perežil. Choľa bohatyj, zdravyj, molodyj, mudryj, krasnyj ty teper, odnakož možno, čo velikij smutok obremeňaet tvoje serdce; a jesli sejčas sovsim blažennyj jesi, neotminno prijedet čas, kohda chmary smutka, žaľu, neščestja pojavľatsa nad hlavoju tvoeju.

Hdi najdeš na smutne tvoje serdce potichi, hdi na boľnu dušu medeciny? Kto potižit matku, kotora utratila najľubezniješie svoje dieťa? Kto vdovu, kotora ostalasja bez muža, kto dītočki, kotory v temnyj hrob vyprovadili matušku svoju? Kto rozveselit čelovika kotoryj vse svoje iminie utratil?

Obernijšja k sv. Serdcu! On dobri znaet, čo ješ smutok, žaľ, bolizň, ibo ot vsich ľudej boľše terpil i smutilsja. Isus ne lem chočet, no i možet nas potižiti tokmo želaet, čtoby k sv. Serdcu Jeho pribihali.

4. Na pomošč bydu im v žizni, no najpače v čas smerti.

Ciľ žizni našej ne ješ ta, čtoby na zemli 50—60 rokov trudilisja, rabotali, smutilisja i radovalisja, no čtoby čerez čas, kotoryj tut imijem vydi-

lennyj na sviti, Bohu poslužili, Jeho ljubili, Jeho 'zapovidi poderžali i čerez to žizn' vičnuju obsjahnuli. No skoľko pro svitskija zaboty, starosti ostavit dorohu v žizn' vedušču, skoľko pro svitskija radosti, tilesnyja sladosti, stratit s pred oči ciľ žizni svojej. Ne potrebueme-li odnaho dovirnaho, dobroho, siľnaho, i mudraho pomoščnika na uzkoj, prikroj dorozi života, kotoryj v smutku poľišit, v neščestju spomožet, v somniniju poradu, sovit dajet? Isus sam nukaetsja za siľnaho i dovirnaho provaditeľa, pomoščnika, lem to žadaet, čtoby Jeho sv. Serdce počitali.

No Spasiteľ ne tokmo v žizni, no najpače na smerteľnoj posteli — kohda ni otec, ni matka, ni doktor, ni tvoje bohatstvo ne možet potišyti — priobiščal pomošč počitatelem Serdca svojeho.

Ot hodiny smerti zavisit cila vičnosť naša; jesli v smerteľnom hriču umerli my, na viki propadneme, no jesli choťaj lem na smerteľnoj posteli polučili my lasku pokajanja, lasku dobroj smerti, na viki spaseny budeme.

Počitajme sv. Serdce Spasiteľa,

čtoby dobroju smertiju mohli perenestisja v blažennuju vičnosť.

5. *Vsi dila, raboty ich poblahoslovľu.*

Mnohoraz iskusili my to, čto pri najbolšej usilovnosti bezuspišna byla naša rabota ; orali, kopali, obrabľali my zemľu, no daremno ; suchota, červaki, hrad, plochie ľude uničtožili plod našeho truda. Dolžny my uznati, čto bez Boha ni do poroha ; choťa trudimesja ot rana do večera, a ot večera do rana, jesli H. Boh ne daet dožďu, teploty, svietlosti, daremno hnoili, orali my ; jesli H. Boh ne podaet nam svojej pomošči, svojeho blahoslovenija, bezuspišna byla naša robota.

Jesli chočeme, čtoby naši trudy uspišny, poblahosloveny byli, dolžny my počitati sv. Serdce Isusovo.

6. *Hrišniki v Serdci mojem^u istočnik miloserdija najdut.*

Smutnyj obraz odin ot ľudej ostavlennyj dom, odna pustyňa, hdi dakohda veselyj, prijemnyj život byl, teper okna vytrepany, s dočkami zabity, komin zvalennyj, dach zalamuetsja, vnuka myši,

patkaňi, hadi, žaby, mešperhači byvajut; ješče o mnogo v smutnijšom sostojanii nachoditsja duša, kotoraja v smerteľnom hrisi živet. Dakohda i ona v laski Božoj byla, dakohda i tam vesela, radostna, žizň provadilasja, i tam svi-tilo i ohrivalo dakohda solnce ľubvi H. Boha, no teper čerez hrich vyhnatyj iz nej Duch Svjatyj s Jeho laskoju, ľuboviju, radostiju, i pomiščenny v nej dijavol s svojimi myšami, patkaňami, hadami, žabami, t. e. hrichami. Smutnoe dilo viditi odnaho na smerť osuždennaho, kohda už vedut jeho na lobnoe misto, i pomysliti sebi, čto každy kročaem bližše prijdet k strašnoj smerti; na skoľko smutnijše viditi hrišnika, každyu minutoju približajuščahosja k vičnoj smerti, k pohibeli pekelnaj.

O my hrišnici, idme k sv. Serdcu, čtob miloserdentstvo našli pri Nem.

7. Zimny duši pobožnymi stanutsja.

Velikaja časť christijanov v duševnoj zimnoŭi živet. Sii Christijane ne chotili-by na viki propasti, no ni ot hrišnych radostej svita ne chofili-by

sovsim vozderžatisja. Oni odnu svičku zapalili-by Hospodu Bohu, a druhu, — choťaj liš maleňku — ďjavalu, i zabudut o slovach Spasiteľa, čo ne možno služiti i Bohu i mamoni. Takim bohosluženija vsehda dolhija, sv. propovidi skučnyja, cerkov kohda zimna, kohda horjača; oni imijut hroši na zabavy, na parady, na naslaždenija, no sejčas ubohimi stanutsja, kohda na chram Božij, na dobru ciľ nado-by žertvovati, ili chudobnaho spomoči; takie hodiny peretrovjat v dohvarkach, v korčmach, po ulicach, no vsehda očeň zaňaty suť, kohda-by pomolitisja, v cerkov pojtj podobalosja. Oni na kočju, na motoru chotili-by v Carstvo dostatisja, a zabudut o tom, čo doroha na žizň vedušča ješč uzka, prikra ternovita, a vrata nizkie, i čo carstvo liš nasil'stvjem možno zavojevati; oni na hranci neba i pekla idut, ot kuda lem odin kročaj i už na viki mohut propasti. Oni idut čerez takij most nad peklom, kotoryj kyvaetsja, rušaetsja, i v každom momenti možet zavalitisja.

Počitateli Sv. Serdca s etoj opas-

noj dorohi v Carstvo vedušču perejduť.

8. *Pobožnyja duši ješče na vysšoe soveršenstvo dostanutsja.*

Samaja horjačijšaja žadosť pobožnych duš jest Bohu čim soveršennijše služiti, Jeho zapovidi poderžati, Jeho čim iskrennijše ľubiti. Bez laski, pomošči Božoj my na dorozì soveršenstva ni odin kročaj sdilati ne možem. Počitajme sv. Serdce Spasiteľa i skoro na vysokustepeň soveršenstva dostanemsja.

9. *Svjaščennikam takuju silu daju, čto i najbolšich hrišnikov na pokajanie privedut.*

Najbolšij smutok odnaho dyšpastyrja, jesli meždu jeho ovečkami nachodatsja bezbožniki, kotory ne tokmo sami idut po dorozì v pohibeľ veduščoj, no i druhich otľahujut ot Boha, ot žizni vičnoj. Jakij budet sud pred Bohom takoho svjaščennika, kotory iz virnikov svoich mnohich na livici Isusa budet viditi?! Ne tam budet-li i pastyr, hdi stado jeho?

O Otcy duchovny! počitajte sv. Serdce Spasiteľa, čtob i najzatverdilijšich hrišnikov na pokajanie privedi

mohli, i dostojnymi stalisja na to, čtoby s vašimi duchovnimi diťmi na Pravici Boha stojali.

10. „*Poblahoslovľu tie domy, v kotorych obraz mojeho Serdca zavisjat i počitajut.*“

V vsich domach, hdi ľude byvajut, nachodatsja po stienach obrazy. Eti obrazy tich predstavľajut nam, kotorych ľubime, počitajeme.

Kto moţet byti pred odnim dobrym christijanom barţe ľubimym, barţe počitajemym, jak dobrotlivyj naš Spasiteľ? Podobatesja, čtoby Jeho obraz, pamjatnik Jeho ľubvi k nam, obraz svjataho Serdca nam vsehda pred očami stojal, nas na jeho ľubov napominal. Iz druhich obrazov nijakoj poľzy ne imijem, no jesli obraz sv. Serdca počitajeme i v komnati derţime, Isus priobiščal, ţe naši domy, našu familiju, naši diťčki, naše gazdovstvo poblahoslovit, sochranit ot vsjakaho duševnaho i tiľesnaho neščastija.

Sprobujte i budete viditi, ţe s obrazom sv. Serdca blahoslovenie Hospoda Boha snijdet na vaš dom; pred

tým obrazom najdete potichu v smutkoch, poradu v nešťasťach, pomoc v uskofsťach, pobožnosť v molitvach.

11. V Serdce moje zapišu i nikohda ne vytru tich mena, kotry počítanie sije rozprostraňajut.“

Ne mysľijte, čo ľem svjaščenci možut sije počítanie rasprostraňati ! Každý; molody tak jak stary, žena tak jak muž, ibo každý majet otca, matku, ili bratov, sestry, ili ditočki; naučme jich na sije počítanie, ta zapišet nas Isus do svojeho Serdca i ottuda nikohda ne vytret.

Odin raz prišli k Isusu učenci Jeho i radostno chvalilisja, že i dijavoly povinujutsja jim v imeni Jeho. A Isus otvitil im : ne proto radujtesja, že i dijavoly povinujutsja vam, no proto, že imena vaša zapisany suť v knihu života.

Smilo možeme nazvati sv. Serdce knihoju života i pravi zato usilujmesja, žeby Isus naši mena zapisal v svoje Serdce, v knihu života.

12. Tie duši, kotory črez 9 misjaci, na pervu pjatnicu misjaca bezpreryvno prijdut do pričastija, dostanut lasku

ostatnoj postojannosti, t. j. ne umrut v smertel'nom hrise".

Bolše už ani ne možet nam Isus priobiščati, ibo v tich slovach počti cilkom zadarmo nukajet nam život vičnyj, Carstvo Nebesnoje, v otplatu lem 9 pričaščenij prosit.

Uslovija toho priobiščanija vypolnit tot, kto.

1. za devjať misjaci bezpreryvno v pervu pjatnicu — a ne druhy deň — idet do pričastija po namireniju sv. Serdca;

2. kto s dobroju intencieju i dostojno pričaščalsja; kto by lem proto chotil za 9 pjatnici pričaščatisja, žeby potom moh žiti jak sam chočet, a ne jak Boh prikazujet, — myslivše že i tak spasenyj budet — tot ne možet udijatisja, že uže pevno obsjahnet život vičnyj, ibo s takimi pričaščenijami ne lasku, no hniv Isusa vyzyvaet na sebe;

3. kto črez siju 9 misjačnu pobožnosť pereprošajet Isusa za velikija krivdy, kotrymi Jeho podly christijane najpače v Oltarnoj Svjatosti ohorčajut.

Poneže s strachom i trepetom kažete Isus spasenie duši našej rabotati, usilujmesja siju devjať misjačnu pobožnosť čim boľšeraz vykončiti, ibo tak tim silnišju nadiju možeme maťi, že choflem raz dobri vykončili i proto Isus laskavyj budetknam i vedľa svojeho priobiščanija ne dozvolit to, čtoby v ťažkom hrisi, bez dobroj spovidi umerli.

Hdi lem poznali ľude sije počitanie, čuli o žadosťach, priobiščanijach sv. Serdca, tam rozpalilisja duši, tam napolnilisja cerkvi, tolpmi chpalisja ľude najpače na pervy pjatnici k sv. pričastiu, a Isus jak i pred 1900 rokami, rozsijaet svoje blahoslovenije na vsich, kotory k sv. Serdcu Jeho pribihajut: smutnych potižit, chvorych vyzdravit, chudobnym pomahajet i nikohone ostavit bez potichi.

Počitanije sv. Serdca jest takij skarb, kotoryj do teper ješče mnoho nepoznajut.

Jesli my teper už poznali, ta budme revny počitateli sv. Serdca, žertvujmesja jemu i v vsjakij deň života našeho prosme Jeho na pomoč i On pomožet nam.

Povinnosti členov seho občestva.

1. Povinny suť členy prazdnik Sv. Serdca posvjatiti; sej deň Službu Božu sluchati, do spovidi i do pričastija priji. Sija jest žadosť Spasiteľa (zri str. 9) — Prazdnik Sv. Serdca pripadaet vsehda na 3. (trefu) pjatnicu po Sošestvii Svjataho Ducha.

2. Takož naj usilujutsja členy pervuju pjatnicu ili nediľu každoho misjaca osoblivo posvjatiti; na službi Božoj pojavitisja, duže sovितno, vyspovidatisja i pričastitisja.

3. Každiju pervu nediľu misjaca po službi Božoj ili posli večerni končitsja „Moľben k Sv. Serdca“, na kotrom členy dolžny pritomny byti.

4. Dolžny suť členy *každodenno* v počítanie Sv. Serdca *pomolitisja 1 Otče naš, 1 Bohorodice Divo i 1 Viruju* s dodatkom :

O Sladčajše Serdce Isusa mojeho daj čtoby ja Ťa vsehda lučše ľubil (-a).

(Vse 300 devnyj otpust).

5. Naj usilujutsja členy siju pobožnosť rasprestraňati i svoj život po pri-

kladu Sv. Serdca v čistoti, ponižennosti i pobožnosti provaditi.

6. Členy vzaimno naj moľatsja za sebe, takož i za pomeršych členov, po prikladu hlavnaho Rímskaho obččestva, hdi každýj misjac tri sv. služby končatsja za pomeršich členov seho obččestva.

7. *Kto sii povinnosti ne vykončit, ne sohrišit*; no jesli chočet otpusty seho obččestva polučiti, dolžen pod 4. číslom vydilenyja molitvy každodenno otkončiti.

Kto črez 1 misjac pro linivstvo, lehkomyseľno sii molitvy ostavil, iz obččestva vystupennym sčitajetsja.

Otpusty seho obččestva.

Polnyj otpust polučat členy :

1. Kohda v obččestvo vstupjat, 2. v prazdník Sv. Serdca, 3. každy pervu pjatnicu ili nedíľu misjaca, 4. v hođinu smerti, jesli sokrušennym serdcem žalujut za hrichi, a imja Isusa, choľaj lem v serdci, na pomoč prizyvajut.

6. V pervyj deň Roždestva I. Christa, 7. v Velikij Četver, 8. v nedíľu Vokresenija, 9. na Voznesenie, 10. na

roždestvo Pr. Ďivy, 11. na Blahoviščenje, 12. na Stritenie, 13. na Uspenie Bohorodicy, 14. v prazdnik Petra i Pavla.

V kotryj deň členy sii otpusty polučiti choťat, dolžny vyspovidatisja i pričaščatisja i na intenciu Otca Rimskaho pomolitisja 5 Otče náš, 5 Bohorodice. Intencia. R. Otca jesť: rasprostranenie Christijanstva, obraščenje nevirkov i jeretikov.

Premnoho jest ešte *otpustov nepolnych*, kotry členy polučiti možut. 1. Členy za každý dobry učinok, kotryj čerez deň končat, 60*) dnevnyj otpust dostanut.

2. *30 ročnyj i 30 četyridesjatdnevnyj* otpust možut polučiti. členy: 1. čerez tri dni prazdničny Roždestva I. Christa, 2. na Novyj hod, 3. na Bohojavlenie, 3. v Velikij Pjatok i Subotu, 5. na Voskresenie, 6, črez cilu svitlu sedmicu každýj deň, 7. na Sošestvie Sv. Ducha, 8. v sedmici po Sošestvii.

25 ročnyj i 15 sorokdnevnyj otpust

* Črez 60 dnevnyj otpust toľko dočasnych kar otpuščaetsja, skoľko otpustilosja davnym christijanam pervych stolitij, jesli za 60 dni ostro pokutovali.

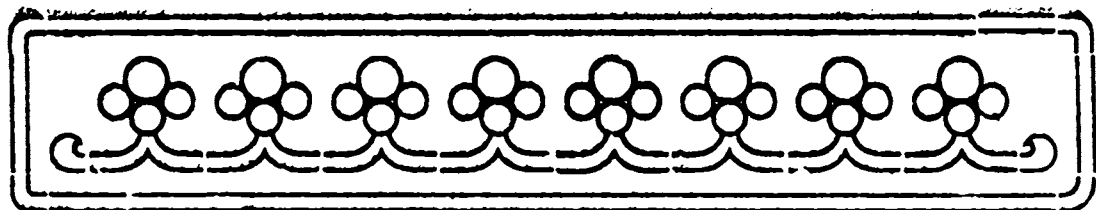
možut členy polučiti na viliju Roždestva Christa.

10 ročnyj i 10 sorokdnevnyj otpust každyj deň velikaho posta.

Jesli členy sii otpusty polučiti choťat, dolžny na každyj deň vydilenu molitvu vykončiti (t. j. 1 Otče naš, 1 Bohoro-dice. 1 Viruju s dodatkom : Sladčajše Serdce Isusa ...) i sej deň cerkov obščestva positi i tam na intenciju Rim-skaho Otca pomolitisja. Kto v cerkov obščestva ne mozet pojti, dolžen dajakij dobryj učinok učiniti vedľa sovita Otca duchovnaho.

Virniči, kotry ne suť členy, v prazdnik Sv. Serdca takož možut polnyj otpust polučiti. jesli vyspovidajutsja, pričašča-jutsja i posiťat cerkov hdi Sv. Serdce počitajetsja i tam na intenciju Rimskoho Otca pomolatsja.

Vsi sii otpusty prisposoblati (ofero-vati) možeme dľa dušej na mytarstvi terpjaščich.

MOLITVY.

Vručiteľnaja molitva k sv. Serdcu Isusa Christa.

Da slavitsja i blahoslovitsja,
Svjatijišeje Serdce Isusa Christa.

Ja nedostojnyj čelovik pere-
dajusja i posvjaščujusja božestven-
nomu Serdcu tvojemu na cilyj moj
život, na cilu vičnosť i otrikajusja
na vsehda ot vsjakaho dila, koto-
rym by tvoje sv. Serdce zasmutiti
moh i obiščaju Tebe vse barže
ľubiti, ľubov tvoju zaslužit, i v
vsich moich stopach voľu tvoju
svjatu vypolňati.

No poneže Ty sam rek jesi, že
bez Tebe nič dobroho ne možeme
tvoriti, iz hlubiny duši mojeja prošu

Tebe: ukripi serdce moje i utverdi v tvojej svjatoj ľubvi, čtoby mene nikoli nijaka sila ot Tebe ne mohla otlučiti, ni odorvati. Amiň.

Molitva pereprositeľnaja.

Pokorno pripadajeme pred Toboju o Sv. Serdce Isusovo, i na novo žertvujemesja s tim namirenijem, čto sponevažena, kotre ot ľudej terpis, preuspivaniem našim v ľubvi i virnosti voznahradime. Proto:

Čim boľše budet svit vysmi-vati i chuliti tainstva viry kato-ličeskoj: tim silnijše budeme v nich virovati, o svjatijšeje Serdce Isusovo!

Čim boľše budet silovatisja nevirie otňati ot nas nadiju vič-naho spasenija: tim boľše budeme nadijatisja na Tebe, o Serdce Isusovo, jedina ľudej nadežda!

Čim boljše serdec protivosta-
net privlekateľnoy sily Tvojeja bla-
hodati: tim boljše budeme ľa
ľubiti, preľubezne Serdce Isusovo!
Čim boljše nevirstvije budet na-
padati na tvoje Božestvo: tim
pokornijše budeme umolati Tebe,
o svjatijše Serdce Isusovo!

Čim boljše budet svit zaby-
vati na Tvoi svjatý zapovidi i
ich prestupovati: tim virnijše
chočeme my ich sochraňati, o
presvjate Serdce Isusovo!

Čim boljše raznomyslije bu-
det u ľudach k Tvoim počesti-
dostojnym dobroditeľam: tim pa-
če хочeme ich tvoriti, o Serdce Isu-
sovo, Obraze vsich dobroditelej!

Čim boljše budet pracovait
peklo na pahubi duš: tim pače ras-
palitsja naša revnosť dľa ich ratun-
ku, o Serdce Isusovo duš revniteľu!

Čim bolše budet hroziti ľubodijstvo i hordosť samootrečeniye i virnosť: tim pače želajeme my prinositi žertvy samootrečeniya, o sponevažene Serdce Isusovo!

Čim bolšoju siloju napadajut vrata adovy na Tvoju Cerkov: tim kripčajše budeme k nej priplatisja, o virne Serdce Isusovo!

Čim bolše protivitsja svit nepohrišimosti svjatijšaho Otca Papy Rimskaho: tim s teplejšim dovirijem budeme sluhati učenije jeho, o Serdce Isusovo, Ty previčnaja Premudrosť.

Čim bolše razjediňajet ľudej samoľubie, tim pače želajeme my, jak členy odnoj materi Cerkvi, bližnich našich ľubiti, o prebohatoj ľubvi Serdce Isusovo!

O Božestvennoje Serdce Isusovo: podažd nam silnu i mohuču

blahodať Tvoju, čtoby my v svjatoj Cerkvi, Tvojej jak virny diti, v sviti jak dijateľny apostoli Tvoi, v vičnosti že Tvoim vincam učastnikami udostoilisja byti! Amiň.

MOLITVY

pred obrazom Serdca Christovaho.

I. Rana.

Veličajem Ťa Serdce Isusovo, čtos izvolilo iz ľubvi k nam priňati svjatu ranu; ďakujeme Tebi za siju ľubov i na dokaz našoj vďačnosti žertvujeme Tebi vsi terpinija, jako terpjat i budut terpiti vsi serdca, kotory Tebe ľubljat. Prosime Tebe takož, izvoľ zraniti serdca naši i vsich ľudej ohnennoju striloju Božoj ľubvi, čtoby my dľa sebe i dľa svita umerli, a žili tokmo dľa Tebe i v ohni tvoej ľubvi pereneslisja do vičnaho blaženstva. Amiň.

II. Krov.

Veličajem Ťa, Serdce Isusovo, čtos izvolilo iz ľubvi k nam vyľati svoju najdorohřu Krov do poslidnoj kapli. Ďakujeme Tebi za taku veliku ľubov i řertvujeme Tebi za to v dař vsi učinki našeho tila i duři, takož i našu krov i řivot, jesli by ta byla Tvoja svjata voľa. — Pri tom prosime Tebe o siju lasku, čtoby u nas nič ne ostalo, čto ne bylo by Tebi. soverřenno posvjařčene. Amiň.

III. Voda.

Veličajem Ťa Serdce Isusove, čtos izvolilo iz ľubvi k nam vyľati iz svojejrany svjatu vodu. Ďakujeme Tebi za siju ľubov i řertvujeme Tebi za se vse počitanije i veličanije, kotre otdajet Tebi vsja priroda, vsi rozumny i bezrozumny

sotvorenija. — Pri tim prosime Tebe, izvol' podatí nam vodu živu, v ktoroj by sme obmyli vsi. svoi hrichi i stali dostojnymi na to, čtoby Ty prijal nas do Carstva Nebesnaho. Amiň.

IV. Plameň ľubvi.

Veličajem Ťa Serdce Isusove, čtos izvolilo poľubiti ohnennoju ľuboviju vsja ľudi. Ďakujeme Tebi za siju ľubov i žertvujeme Tebi našu ľubov i vsich virnych tvoich duš. — Prosime Tebe pokorno, rospali ohnem tvojej ľubvi serdca vsich tich, kotry Tebe ješče ne ľub-jat, čtoby my vsi stali dostojnymi tvojej ľubvi nyní i v viki. Amiň.

V. Vinec terňovyj.

Veličajem Ťa Serdce Isusovo, čtos izvolilo prijati terpinija vinca terňovoho; ďakujeme Tebi za siju

ľubov a razom molime Ťa o proščeni vsich zlych myslej, želanij, slov, učeníkov, jakimi my i vsi ľudi na zemli Tebe obrazili. Jako v izminu za tie hrichi žertvujeme Tebi vse, čo tokmo na nebi i na zemli dobroho soveršilosja i soveršajetsja. — Prosime Tebe, izvoľ poderžati nevinnych v nevinnosti, kajuščichsja v revnosti, hrišnikov privedi na pokajanie, a nam vsim podaj lasku, čtoby my nikohda boľše Tebe ne obrazili, no vsehda život Tebi prijemnyj provadili. Amiň.

VI. Krest.

Veličajem Ťa, Serdce Isusove, čtoš izvolilo iz ľubvi k nam preterpiti na kresti strašnyja muki i prinesti sebe na nem Otcu nebesnomu v žertvu za spasenije cilaho

svita. Ďakujeme Tebi, za siju bezmirnú ľubov, i v oplatu prinosime Tebi žertvy, kotory prinesla tebi Prečista Diva, Mati terpinij i vsi svjaty. — Daj nam lasku vsi našy kresty otvažno, spokojno ta i veselo znositi až do konca našeho života, čtoby terpjašči v tom životi razom s Toboju veselilisja v budúščim. Amiň.

* * *

Opresvjate Serdce mojeho Isusa! ja vybiraju Tebe za svoje pribižišče. Budi mni siloju v borbi, pomoščnikom v slabosti, svitolom i provaditelem v temnoti seho života, potrebitelem moich hrichov i svjaščenijem vsich moich želanij, slov i dil. Ja sojediňaju ich s tvojimi slovami i dilami, čtoby Ty v moje serdce prišol i mene zo Soboju na viki sojedinil. Amiň.

Vručiteľnája molitva

na pervuju pjatnicu misjaca, dla devjatisjačnu pobožnosť končivšich.

O Bože Spasiteľu moj ! k noham tvoim pripadajušče s hlubočajšeju poniženosťu žertvuju Tebi dnes, v pervy pjatok seho misjaca, po želaniju Serdca tvojeho, sije sv. Pričaščenje v pervych, čtob pereprosil Tebe pro moju zimnotu, neblahodarnosť i innyja oskorblenija, kotorymi ja tvoje lubeznoje Serdce v sv. Evcharistii zasmutil.

Žertvuju dalje sije umilostivitelnoje sv. Pričaščenje tim namirenijem, čtob ňikoje-to udovletvorenje podati Tebi i pereprosiť Tebe pro tii poruhanija i lajanija, kotorymi neblahodarny ludi božestvennoje Serdce tvoje v Tajni lúbvi tvojeja postojanno oskorbljajut. Prijmi blaho, Spasiteľu moj

ot smirennaho i kajuščahosja syna
 tvojego sije umolostiviteľnoje pri-
 čaščenije i podaj lasku tvoju, čtob
 i ja učastnikom stalsja tvojego veli-
 kaho, radostnaho priobiščanija !
 Upovajušče na tvoje bezmirnoe
 miloserdie i bezkonečnuju ľubov
 tvoju, eto polučiti i nadijajusja.
 Podaj ^{mi}nakonec, čtob v čas smerti
 mojej v božestvennom Serdci tvojem
 pevnoje pribižišče našel, čtoby
 sokrušennym serdcem s svjatymi
 Tajnami ukriplen, v laski Božoj
 ostavil sej svit, i ňikohda v
 Carstvi lem Tebe ľubjašče, lem v
 Tebi naslaždajuščasja na Serdci
 tvojem otpočival v viki. Amiň.

**Molitva umilostoviteľnaja pred sv.
 Evharistiju.**

Rano, kohda iz sna probudišsja, pomolisja siju
 molitvu.

Umolaju Ťa o Bože moj vo
 svjatijsej Evcharistii; vsimi silami

duši mojej a ľubľu Ťa i blaľoslovľu
 Ťa na vsich prestolach zemľi, hdi
 iz ľubvi k nam tajno prebyvaješ.
 No najpače Źelaju umolati i po-
 tišati Ťa vo tich cerkvach, v ko-
 torych Tebe malo umolajut, libo
 počitanije tvoje sovsim ostavľajut.
 Vo tvojem ostavlenii s. Toboju
 sočuvstvuj, u poneŹe ničeho in-
 naho dľilati ne mohu, mysliju i
 serdcem na vsehda pri Tebi osta-
 nusj. Blahoslovi mja i spasi mja.
 Moľu Ťa izo vsich duš ľubeznijšij
 vmisto vsich ľudej; podaj, čtoby
 vsi poznali i ľubili Ťa vo viki
 vikov. Amiň.

PoŹertvovanije čeloviečeskaho roda Sv. Serdcu.

(Lev. XIII. 11. VI. 1899.)

O sladčajšij Isuse, Otkupiteľu
 čeloviečeskaho roda, prizri na nas
 pred tvojim prestolom smirenno

pripadajuščich; Tvoi my, tvoi i chočeme byti, no čtoby s Toboju čim virnijše sojedinilisa, seho-dña odino každy iz nas samo-voľno sv. Serdcu žertvuemsja.

Pravda, čto mnoho Tebe poznati nikohda ne chotili, tvoi zapovidi perestupili, ješče i ot Tebe otreklisa; no budi k nim vsim miloserdny, i priťahni ich k tvo-jemu sv. Serdcu.

Budi carem, o Hospodi, ne toľko k Tebi virno prilipľajuščimsa, no i bludnym synam, kotory ostavili Ťa; podaj im lasku čtoby vo tvoj otcevsky dom čim skorie vernulisa, čtoby ot nuždy i holoda ne pohibli.

Budi carem tim, kotorych fašsivyja nauki, libo uprijamstvo ot Tebe otdaleno deržat, i privedi ich k pristanišču pravdy, k jednoti

viry, čtoby pod korotkim časom bylo odno stado i odin pastyr.

Budi carem i tim, kotory ješče v poganstvi živuť, blahoizvol' ich iz temnoty na svitloš' cartsva Božaho privesti.

· Daj, o Hospodi, tvojej Cerkvi istinnoj svobody i neporušennosti, daj vsim narodam pokoja, daj čtoby ot vostoka do zapada po ciloj zemli zvučalo: da budet proslavlennoe Božestvennoe Serdce, čerez ktoroje podalosja nam spasenie; da budet Jemu čest i slava vo viki vikov. Amiň.

Molitva dobroho namirenija.

O Hospodi Bože moj na tvoju boľšuju slavu žertvuju vsi moi mysli, slova i dila cilaho života mojeho, prijmi siju žertvu i učastnikom sdilaj mene vsich tvoich

blah i otpustov na tvoju boľšuju slavu i na moje duševnoe spase-nie. Amiň.

Ježednevno probudi v sebi dobroe namjirenje vysše napisannym obrazom i tohda za každoe slovo, dilo, chotja rabotaeš, chotja otpočivaeš, ot Hda Boha zaplatu polučiš.

Korotkija vzdychanija s otpustom.

Ot ľubvi horjaščee Serdce Isusovo v sv. Evharistii, vosplameni ľubov serdec našich k Tebi.
(300 dn. otp.)

*

Blahoslovim svjatijšeje Serdce Isusovo v sv. Evcharistii.
(300 dn. otp.)

Serdce Isusovo v sv. Evcharistii, uboľšaj našu viru, nadeždu i ľubov.
(300 dn. otp.)

*

Umoľaju Ťa Isuse Bože moj,
prebyvajuščaťo v Tajni ľubvi
Tvoeja. *

Blahosl'ovim i veličajem sv.
Serdce Isusovo i drahocinnuju
krov Jeho v najdostojnijšej Oltar-
noj Svjatosti. (300 dn. otp.)

O Isuse tichij i smireny serdcem
sdilaj serdce moje podobnym k
tvojemu. (300 dn. otp.)

Božestvennoe Serdce Isusa pri-
vedi hrišnikov na pokajanie, spasi
umirajuščich, izbavi duši iz ohňa
čistiteľnaho.
(300 dn. otp.)

Serdce Isusa v sv. Evcharistii,
obrazce svjaščenničeskaho serdca,
pomiluj nas!
(300 dn. otp.)

Moleben k Svjatijšemu Serdcu.

Hda Boha i Spasa našeho Isusa Christa.

Ierej: Blahosloven Boh naš . . . Lik poet: Carju nebesnyj . . . Trisvjatoe i po Otčenaš: Ierej: Jako tvoe jest carstvo: Lik poet: Amin i Tropar, Hlas 4.

Dnes vselennaja radujetsja, ibo na prestoli Serdce Spasiteľa, v plameni ohnennim zritsja, vsich prizyvajušči k Božestvennomu pristanišču, idiže bolizni duš i tiles iscilajutsja, seho radi prizovi i mene Spase, preziraja moja sohrišenija.

Slava: I nyni: paki tože.

Veličanie.

Veličajem Ťa, životdavče Christe, jako spodobil jesí nas byti pričastnikami, ščedrot Svjatijšaho Serdca tvojeho.

Stich 1. Čto vozdam Hospodevi o vsich jaže vzdade mni.

Stich 2. Na neho upova serdce moje, i pomože mi.

Stich 3. Serdce čisto soziždi vo mni Bože, i duch prav obnovi v utrobí mojej.

Slava: I nyni:

Ierej vozhlašæt:

Vonmim, † mir vsim, premudrost vonmim.

Lik poet Prokimen, Hlas 4.

Voskliknite Hospodevi vsja zemlja, pojte že imeni jeho, dadite slavu chvali jeho.

Stich: Vsja zemlja da poklonitsja tebi, i pojet tebi, da pojet že imeni tvojemu, Vyšnij.

Ierej: Hospodu pomolimsja.

Lik: Hospodi pomiluj.

Ierej: Jako svjať jesi, Bože naš, i vo svjatyh počivaješi i tebi slavu vozsylajem: Otcu i Synu i svjatomu Duchu, nyní i prisno i vo viki vikov.

Lik: Amiň i poet v Hlas 4.

Vsjakoe dychanie da chvalit Hospoda.

Stich: Chvalite Boha vo svjatyh jeho, chvalite jeho v utverždenii sily jeho.

Ierej: I o ježe spodobitisja nam slyšaniju svjataho Evanhelija mirom Hda Boha molim.

Lik: Hospodi pomiluj 3.

Ierej: Mir vsim.

Lik: I duchovi tvojemu.

Ierej: Premudrost! Prosti! uslyšim svjataho Evanhelija, ot Mathea svjataho Evanhelija čtenie.

Lik: Slava tebi, Hospodi, slava tebi.

Ierej čtet Evlie Mathea, začalo 43.

Vonmim! Reče Hospod svojim učeni-
kom: vsja mni predana suť Otcem moim:
i niktože znajet Syna, tokmo Otec: ni Otca
kto znajet, tokmo Syn, i jemuže ašče volit

Syn, otkryti. Prijdite ko mni, vsi truždajuščisja i obremenennii, i az upokoju vy. Vozmite igo moje na sebe, i naučitesja ot mene, jako krotok jesm i smiren serdцем, i obrjaščete pokoj dušam vašym. Igo bo moje blaho i bremja moje lehko jest.

Lik: Slava tebi, Hospodi, slava tebi.

Po Evanhelii sliduet nauka, po nauci že lerej
vzhlašaet:

Isuse Syne Boha živaho, otkryvyj ščedroty svjatijšaho Serdca tvojeho, pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Lik že po sem i po vsich poslidujuščich stichach pripivaet:

„O svjatiššeje Serdce Isusa, pomiluj nas“.

Serdce Isusa, krasoto presvitlaja, pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Serdce Isusa, silo nepobidimaja, pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Serdce Isusa, ljubov neizrečennaja, pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Serdce Isusa, veselie serdca mojeho pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Serdce Isusa, truždajuščichsja pomošče, pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Serdce Isusa, divstvennyh cilomudrie, pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Serdce Isusa, očisti um moj ot pomyslov suetnych, pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Serdce Isusa, sochrani serdce moje ot pochotej lukavych, pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Serdce Isusa, pokrove žitija mojeho, pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Serdce Isusa, nadeždo v smerti mojej, pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Serdce Isusa, utišenie moje na sudi tvojem, pomiluj i spasi tebe veličajuščich.

Ierej: Paki i paki prikloňše kolina mirom Hospoda Boha molim.

Lik: Hospodi pomiluj 3.

Ierej čtet molitvu velehlasno:

Hospodi Isuse Christe, Bože naš, izvoľ, da serdca našia stanut prestolom ľubvi tvoeja, usta našia da povidajut vseščedruju milost tvoju, očesa našja da neprestanno vzirajut v jazvu Svjatijšaho Serdca tvojeho, razum naš da razmyšľaet neizslidimii soveršenstva tvoja, pamjať naša do sochraňajet drahija vospominanija miloserdija tvojeho. Vsjačeskaja v nas, o Hospodi Bože naš, da ispovidat neisčetnuju ľubov Svjatijšaho Serdca tvojeho. Jako blahoslovisja imja Tvoje Otca i Syna i svjataho Ducha, nyni i prisno i vo viki vikov.

Lik: Amiň.

Požertvovanie samoho sebe Sv. Serdca v deň zapísania v obščestvo i v každy peršu nedilu misjaca.

Ierej čitaet siju molitvu holosno no bez piniya.

O presvjate Serdce Isusa, ja otdaju Tebi ciloho sebe: pamjať, rozum, voľu i serdce, choču, čtoby vse, čto budu činiti i terpiti otnosilosja v tvoju česť i slavu.

Choču Tebe ľubiti vsim, čto budu dilati, hovoriti i mysliti; choču čtoby každye moje slovo bylo dokazom ľubvi i proslavlenija Tvojeho bezkonečnaho veličestva; čtoby každyj ťruch moich ust byl vyrazom žaľu za vsi hrichi, kotory ja do nynyšňaho dňa dopustilsja, jak takož i za otpuščenie dobroho; kotroje ja ostavil. O Serdce polne ľubvi! jesli by ja moh Tebe tak často k sebi prihortati, jak často hrudť moja vzdychajet i tak často žertvovati Tebe predvičnomu Otcu, jak často otdychaju i to v blahodarenie za tvoji dobrodijanja.

Upovajušče na tvoje miloserdie, o Božestvenoe Serdce, maju teper namrenie pomoščiju tvojeju Tebi vsehda služiti,

Tebe vse barže ljubiti, tokmo prošu blagoslovenie tvoje na vsi mysli, slova i dila cilaho života mojeho, čtoby čerez moj život proslavilosja Serdce tvoje v viki. Amiň.

Jesli novy členy priningajutsja v občestvo, tut každyj člen osoblivo žertvuesja Sv. Serdca slidujuščimi slovami:

O Božestvennoje Serdce Isusa, Tebi posvjaščajusja soveršenno. Amiň.

Posem čtet Ierej Jekteniju.

Pomiluj nas, Bože, po velicij milosti tvojej, molimtisja uslyši i pomiluj.

Lik: Hospodi pomiluj 3.

Ješče molimsja o Boholubivom Jepiskopi našem Kvr (Imk), o otcich našich duchovnyh, i o vsej v Christi bratii našej.

Hospodi pomiluj 3.

Ješče molimsja tebi Hospodu Bohu našomu, ježe prizriti na stenanija, slezy i vopl honimych viry katoličeskija radi i siloju blahosti tvojeja izbaviti i pomilovati ich.

Hospodi pomiluj 3.

Ješče molimsja ježe uslyšatisja hlasu molenija našeho i molitvi i pomilovati rabov tvoich prichodjaščich v chram sej svjatyj, do blahoprijatna budet molitva

ich pred prestolom vladýčestvija tvojeho, Hospodi, uslyši i pomiluj.

Hospodi pomiluj 3.

Ješče molimsja, o ježe umnožitisja čislu počitatelej Svjatijšaho Serdca tvojeho i blahosloviti počitajuščich je, Hospodi milostivno uslyši i pomiluj.

Hospodi pomiluj 3.

Ješče molimsja o predstojaščich ludej, ožidajuščich ot tebe velikija i bohatyja milosti, za tvorjaščich nam blahaja i za vsja pravoslavnyja christijany.

Hospodi pomiluj 3.

Milostijuiščedrotami i čelovikolubiem jednorodnaho Syna tvojeho, s nimže blahosloven jesi s presvjatym, blahim i životvorjaščim tvoim Duchom, nyni i prisno i vo viki vikov. Amin.

Ierej: Premudrost.

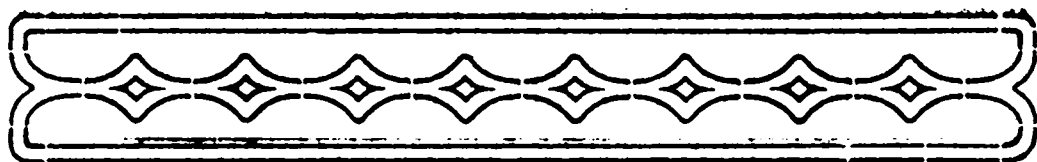
Lik: Čestnijšuju Cheruvim:

Ierej: Slava tebi, Christe Bože upovanie naše, slava tebi.

Lik: Slava: I nyni: Hospodi pomiluj 3. Blahoslovi.

Ierej: Ot Serdca vsju blahodat istočivyj Christos istinnyj Boh naš, molitvami Prečistyja Svojeja Matere, Prepodobnych i Bohonosnych Otec našich i vsich Svjatych domiluet i spaset nas jako blah i čelovikolubec.

Lik: Amin.

Pisni k svjatijšemu Serdcu.

Blahoslovi vsich Isuse.

Blahoslovi vsich Isuse milyj,
Čto tvomu Serdcu česť otdajut,
Naj skarb sej svitlyj
vsi v každoj chvili,
Teper i v viki posidajut.

Isuse naš,
O Bože slavimyj,
Blahoslovi :
Ty skarb naš jedinyj.

Jakže Ty slavyj Bože v Sioni,
Ne skažet toho slabyj jazyk,
Jak Ty veličnyj v nebi na Troni,
V bylinkach zemnych, jakže velik.

Vsich Ty Hospod'
Vsim laski ssylaješ,
Blahoslovi ;
Ty vsimi vladaješ !

Za tvoi laski Ťa veličajem,
 Jaki nam Serdce tvoje dalo,
 Zato v dar duši Ti poručajem,
 Čtob vsich nas Serdce pomjanulo.

Pomjani nas,
 O Serdce svjatijše,
 Blahoslovi :
 Ťa molim ščiriejše !

O Najsvjatijše Serdče Christovo,
 Čile Ti nebo vse spivajet,
 Ťa slavit Mater čistoŭ lŭbovi,
 I svit Tebi česť otdajet.

Slavu i česť,
 Dnes vsi Ti otdajem,
 Blahoslovi :
 Serdečno blahajem.

Ne zabudŭ nas Isuse naš Bože,
 Prosti nam hrišnym hrichi naša,
 A tvoje Serdce naj nas spomožet,
 Naj lask ssylajet skarb jedinyj.

Tebe molym,
 I ščiro blahajem
 Blahoslovi :
 Isuse, vzyvajem !

O Presvjataja Divo Marie
 Moli za nas Syna svojeho,
 Ty Jemu Mater, čudna lelie,
 Tebe vysluchat Serdce Jeho.

Molisj za nas,
 My Ťa prizyvajem
 Podaj ruku,
 Podaj vsi blahajem.

Slavim vsi Serdce...

Slavim vsi Serdce,
 Boha živaho
 Sam on želaet
 S Serdca cilaho.

Dľa nas pozvolil
 Svoj bok probiti,
 Čtob nas vsich v serdci
 Svojem ukryti.

Prijďte do Neho
 Vsi stvorenija
 Smirno pripadťe
 Vsi na kolina.

Prijďte do Neho
Čeŝ slavu dajte,
I Boha Tvorca
Vsi veličajte.

Prijďte do Neho
Hrišnika bidny
Jeho ľubovju
Stanetes siľny.

On zličit duši
Hrichom zmazany
Prijmet vas v stado
Hdi Jehu izbranny.

Prijďte do Neho
Duši nevinny
On Car i Hospodľ
Spas vsich jedinyj.

Prijďte do Serdca
Jeho svjataho
Ono vas ľubit,
Chranit ot zlaho.

Zleŕte i vy Duchi
Svjaty nebesny,
Zleŕte lelii
Raja čudesny.

Spivájte slava
Vo vyšních Bohu
Slavim Jeho Serdce
Vsi v čeŕŕ promnohu.

Slava i Ti vysša
Nad vsich Marie
Serdce Christove
Nebes lelie.

Ty nas spomožes
U svoho Syna,
Buď nam Marie,
Mater jedina.

K tvomu Serdcu.

K tvomu Serdcu my prišli
 Svoi serdca prinesli
 V vičnu žertvu na vsjak čas
 O Isuse Bože naš
 Tvomu Serdcu posvjaščaem
 Tilo dušu vse čto majem.

Bože serdce v ves naš kraj
 Laski strui izlivaj,
 Zapali v nim svoj ohcň,
 Naj horit nim cilyj on.
 Tvomu Serdcu . . .

Slavu tvoju my budem
 Holositi vsim ľudem
 Siju premnohu k nam
 Otkrovenu ot vikov
 Tvomu . . .

Ne skončime v pochvalach
 Až se Serdce v nebesach
 Ne pobačim vsi v lice
 Ťa poľubim raz na vse.
 Tvomu . . .

Pribavlenie.

Pročto počítajem my sv. Serdce Spasiteľa ?

Mnohie obličajúť nas, čo s počítaním sv. Serdca čužu, latinsku pobožnosť zaprovaždame v náš obrjad, ibo naši predkove eto ne poznali.

Prjamo taka besieda, jak jesli by nikto to skazal : pročto jichati želiznoju dorohoju, čo naši predkove ne poznali, pročto ščepiti diti ot difterii, ot pokov, kohda naši predkove to ne dilali, pročto upotreblati elektriku, čo predkove ne upotrebljali, pročto spovidatisja pričáččatisja často, kohda druhie ľudi v roku lem raz pristupajut k sv. Tajnam Pereminilisja okolo nas časy ; spasenie duš v velikuju opasnosť dostalosja ; davno vse : nauka, kuľtura, chudožestvo k Bohu obertalo ľudej, teper kuda lem obernešesja : škola, novinki, knihi teatry, kino, (mozii), chudožestvo vse na hrich pokušajut nas. Črezvyčajnyja

vremena živem, kotory čerezvyčajnyja sredstva požadajut, čtob dušu našu spasti.

Sv. Terezija imila raz vidinije; pojavilsja jej sv. Joann Evanh., i ona uprekala jeho: „Ty na serdci Spasiteľa deržal tvoju hlavu, ty čuvstvoval teplotu ľubvi serdca Jeho, Ty poznal, bohatstvo, skarby v sv. Serdci nachodjaščijasja, pročto ne otkryl Ty nam ich v tvojem Evanhelii?“

Sv. Joann otvitol jej to: „Bez-konečnyja laski Serdca svojeho voz-deržať Spasiteľ na to vremja, kohda ľude najbarže ozimnijut, utraťat viru kohda bezboženstvo počnet sviripstvovati, kohda sluzi vičnoj temnoty budut hospodstvovati i nad synami Božimi, kohda duši v najbolšej opasnosti budut, tohda Isus otvorit istočnik Serdca svojeho, i rozsijajet laski meždu timi, kotory k sv. Serdcu Jeho pribi-hati budut“.

Ne teper-li živom v tom časi, o ktorom sv. Joann hovorit? Ne teper potrebujeme-li črezvyčajnyja laski, sredstva, čtob duša naša meždu tysjačmi propasťami ne pohibla? Kuda ,obernutisja? K miloserdnomu Serdcu Isusa! k neisčerpajemomu žerelu blahodatej Božich.

Razmyšľaj o 12 priobieščanijach Spasiteľa (zri. str. 9—20.) i ubidišsja, čo očien polezno jest počitati sv. Serdce Jeho.

Kromi toho, čo Spasiteľ ni miry, ni hranicy ne deržit v rozdileniju blahodatej, jesli v sv. Serdci Jeho iskame ich, vtoraja pričina etoj pobožnosti jest samaja horjačaja žadosť Isusa, ktoruju On sv. Margareti Alakok izjavil.

Jesli ty imiješ odnaho velikaho a bohataho blahoditeľa, kotoryj ťa v smutku potišil, v bclizni posetil vyzdorovil, v neščesťu spomoh, iz plina

vykupil, a kohda pro tvoi zly učinki na smerť osudili ľa, on žertvoval svoju žizň, čtob tebe izbavil, a tot blahoditeľ tvoj — ktoromu ty ne môžeš nijakim spôsobom otslužitjsja — odin raz ňikuju-to maleňkuj posluhu prosil-by ot tebja; ne radostno poslužil-by ty tvojemu blahoditeľu?

A tvoj Sotvoriteľ i Spasiteľ, iz ktoraho laski živeš na sviti, imiješ oči, nohi, a ruki, imiješ každodennyj chľib, i odeždu, ktoraho ľubov iz carstva v Vifleemsku stajenku priľahla, ktoraho nohi pokyrvavilis v iskanii hrišnikov, kotoryj žizň svoju žertvoval, na kresť prihvožden byl, čtoby my mali žizň vičnu — tot dobrotlivyj tvoj Spasiteľ prosit ot Tebe maluju posluhu, — čtob Jeho Serdce počitati, ľubiti — ta ty otkazal-by želaniju Jeho?

Pročto želajet Spasiteľ, čtoby my pravi Jeho Serdce počitali?

Pročto ne Jeho hlavu, ktoraja terniem korunovana byla, ili oči, kotory slezami oblivalisja pro hrichi naši, ili usta, kotory razprosraňali spasiteľnuju nauku, ili ruki, nohi, kotory prihvoždenny byli na krest?

Jesli ty vospital diti, sam suchij chlib jil, boso, obderto chodil, čtob lem ditočki v ničim nedostatka ne terpili, a kohda oni vyrosnut, tohda ni za matku ne chofat ţa uznati, vyhāňajut ţa iz komnaty tvojej, žalujut ot tebja každodennyj chlib, vysmijut, proklinajut ţa, za živa pcd zemľu želajut ţa, tohda bolit tebi — ne hlava, ne nohi, ruki, — no serdce tvoje oblijetsja horkošfju, žalēm.

Tak i Spasiteľ; kohda vidit zlyj bezbožnyj narod, kotoryj na plečach christijanstva podvihnuľsja na vysoku stepenť kuľtury, blahobyťija, chudožestva, pro kotoryj narod Syn Božij voplotilsja,

stalsja čelovikom, derevom kresta otvoril pred nim dveri Carstva Nebesnaho, dľa spasenija duši jeho ostalsja v Oltarnoj Svjatosti až do skončenia svita, a tot narod Jeho nauku vysmivajet, iz školach vybrositi želajet, v hrichach, v nečistoti vaľaetsja, kohda .vidit Spasiteľ, čto Jeho sv. krov pro množestvo duš daremno vyľalasja, bolit tohda Spasiteľa — ne ruki, nohi, oči no — Serdce.

Proto želajet, čtoby choflem my, kotory ľubime Jeho, sie ohorčenne, oskorblenne zasmučennoe Serdce umofali pereprošali,

Jesli ľubiš Spasiteľa, konečno imiješ sožalinija s Nim, proto umofaj, pereprošaj smutnoe Serdce Jeho. A jesli ne ľubiš Spasiteľa, i tohda imiješ pričiny, čtob jeho Serdce počital, ibo ľubiš sebe i želaješ, čtoby v smutku potišen, v rabotach tvoich poblahoslo-

ven, v žizni tak i v smerti ot Boha ukriplen byl, čtob v semejstvi pokoja blaženstva imil, čtoby otpuščenje hrichov polúčil, čtob po smerti v carstvo dostalsja. A to priobiščal Isus počitateľam Serdca svoeho. Ne otkladaj i na dalje, no vstup meždu počitatelej sv. Serdca, i najdeš skarb, bohatstvo, o ktorom ty ješče ne znal. Blaženstvom napolnitsja serdce tvoje i blahodarením budeš pamjatati na čas, kohda ty etu pobožnosť ne lem poznal, no v nej i upražňatisja počal.

Na uprekanije tich, kotory obličajut nas v tom, čto Isusa na časti razdiľajem, i vmisto cilaho Isusa odnu časť tila Jeho počitaem — liš korotko otvičaju:

Predmet sej pobožnosti dvojakij jest: 1. Istinnoe Serdce Isusa, kotoroe na osnovi unii hypostatičnoj ot Isusa, Syna Božoho razdiliti ne vozmožno,

i tak kohda umolajem sv. Serdce umolajem samoho i cilaho Isusa.

2. sv. Serdce jest symbol ľubvi, ktoruju bezkonečnuju ľuboj obraz sv. Serdca nam pred oči predstavľajet.

I takija napadenija dostihli už nas ot neprijatelej našich, čto my naš ľubimyj otcevsky obrjad psujeme, mišame, staryj ostavľajeme a novyj, čužij zaprovaždujeme. V otvit řim prošu ich, čtoby v nediľu pošli tam, hdi sija pobožnosť voistinnu procvitajet, i uviďat, čto cerkov ne toľko na službi božoj, no na utreňi takož i na večerňi napolnitsja, a v spovidalnici netoľko pred Roždestvom Christovym i Slavnym Voskreseniem, no každuju nediľu ujdetsja nadosť roboti otcu duchovnomu.

V pročem sej kultus jest privatnaja pobožnosť, kotoraja sovsim ne mišajet čistotu obrjada našeho, no naprotiv ubohačajet jeho, i virnikov našich čerez

častoje priniimanije sv. tajn ne toľko k ľubvi Spasiteľa no i k ľubvi cerkvi svojej, privedet v ktoroj oni blaženstvo, potichu serdca svojeho našli, i proto voistinnu budut priľipľatisja k svojemu obrjadu, a ne budut mati pričiny, čtoby v čužinu ohladalisja.

* * *

Da budet proslavlennoe sv. Serdce Isusa ot nyní do vika.

„Tebi daju kľuči Carstva Nebesnaho“
(Math. 16. 19.).

